

Mål C-231/05

Förfarande anhänggjort av Oy AA

(begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus)

”Etableringsfrihet — Skattelagstiftning avseende inkomstskatt — Bolags avdragsrätt för koncernbidrag — Skyldighet även för det bolag som tar emot koncernbidraget att ha sitt säte i den berörda medlemsstaten”

Förslag till avgörande av generaladvokat J. Kokott föredraget den 12 september 2006	I - 6376
Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2007	I - 6393

Sammanfattning av domen

1. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Bestämmelser i fördraget — Tillämpningsområde*
(Artiklarna 43 EG och 56 EG)

2. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Skattelagstiftning — Bolagsskatt (Artikel 43 EG)*

1. En lagstiftning som endast avser de interna förhållandena i en bolagskoncern inverkar företrädesvis på etableringsfriheten, och skall alltså prövas mot bakgrund av artikel 43 EG. Om det antas att denna lagstiftning verkar inskränkande på den fria rörligheten för kapital, är en sådan verkan en oundviklig följd av ett eventuellt hinder för etableringsfriheten och motiverar inte att nämnda lagstiftning prövas mot artikel 56 EG.

(se punkterna 23 och 24)

2. Artikel 43 EG utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken ett dotterbolag med hemvist i denna medlemsstat har rätt att från sin skattepliktiga inkomst dra av ett koncernbidrag som det lämnar till sitt moderbolag endast om moderbolaget har sitt säte i samma medlemsstat.

Den skillnad i behandling som görs beträffande dotterbolag med hemvist i

landet och som baseras på var deras moderbolag har sitt säte, utgör visserligen en inskränkning i etableringsfriheten, eftersom den leder till att det blir mindre attraktivt för bolag med hemvist i andra medlemsstater att utöva denna frihet, och dessa kan därmed komma att avhållas från att förvärva, bilda och bibehålla dotterbolag i en medlemsstat där en sådan bestämmelse föreskrivs.

En sådan lagstiftning tjänar dock, med hänsyn till behovet av att upprätthålla en väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna och behovet av att förhindra skatteundandragande, bedömda tillsammans, legitima ändamål som är förenliga med fördraget och omfattas av tvingande hänsyn till allmänintresset.

Om det nämligen godtas att ett sådant koncernbidrag som det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen får dras av från givarens skattepliktiga inkomst, blir följden att bolagskoncerner fritt kan välja i vilken medlemsstat dotterbolagets vinst skall beskattas, genom att vinsten undandras från dotterbolagets beskattningsunderlag och, när koncernbidraget anses utgöra en

skattepliktig inkomst i det mottagande moderbolagets medlemsstat, genom att vinsten inkluderas i moderbolagets vinst. Detta skulle äventyra själva systemet med fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna, eftersom dotterbolagets hemviststat, beroende på bolagskoncernens val, skulle vara tvungen att i egenskap av hemviststat för nämnda dotterbolag avstå från sin rätt att beskatta dotterbolagets inkomst, eventuellt till förmån för den medlemsstat i vilken moderbolaget har sitt säte.

För övrigt gäller att möjligheten att föra över ett dotterbolags skattepliktiga inkomst till ett moderbolag vars säte är beläget i en annan medlemsstat innebär en risk för att inkomst förs över via fiktiva upplägg inom koncernen till bolag med säte i de medlemsstater som tillämpar de lägsta skattesatserna eller de medlemsstater där inkomsten inte alls beskattas.

(se punkterna 39, 43, 56, 58, 60,
67 och domslutet)